

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, în cauza penală în privința lui

Negru Petru

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 16.12.2016-20.02.2017;

instanța de apel: 16.03.2017-02.08.2017;

instanța de recurs: 04.10.2017-20.12.2017,

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 20 februarie 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Negru P., a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, XXXXX a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și sumei de 3 000 de lei, cu titlu de prejudiciul moral.

Demersul acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 994 lei, a fost respins.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 17.06.2016, în jurul orei 14⁰⁰, Negru P. fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul concubinei sale, XXXXX situat în XXXXX, unde locuiesc în comun, în urma relațiilor ostile, subit apărute ca urmare a unei cerți inițiate de către inculpat pe fundalul de consum a băuturilor alcoolice, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe XXXXX, apoi a deteriorat un borcan cu volumul de 3 litri și cu o bucată de sticlă

din acest borcan a amenințat-o pe XXXXX cu moartea și cu cauzarea vătămarilor corporale grave, amenințare care a fost percepută de ultima ca reală, din care motiv XXXXX. a fost nevoită să fugă din domiciliu la vecini și să solicite ajutorul poliției.

Tot el, la 25.06.2016, în jurul orei 15⁰⁰, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul concubinei sale XXXXX situat în XXXXX, unde locuiesc în comun, în urma relațiilor ostile subit apărute ca urmare a unei cerți inițiate de către Negru P. pe fundalul consumului de băuturi alcoolice, a numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate și a amenințat-o cu omorul și cu cauzarea vătămării corporale grave, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul și palmele peste față și corp, cauzându-i XXXXXdureri fizice, iar când ultima a încercat să fugă de el, a luat din gospodărie un topor cu care a aruncat în XXXXX, care a perceput amenințările lui Negru P. ca unele reale, fiind nevoită să fugă de la domiciliu și să solicite ajutorul poliției.

Tot el, în noaptea spre 06.09.2016, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul concubinei sale XXXXX, situat în XXXXX, unde locuiesc în comun, în urma relațiilor ostile subit apărute între el și XXXXX ca urmare a unei cerți inițiate de Negru P. pe fundal de consum de alcool a numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate apoi luând din casă o șurubelniță, a amenințat-o cu aceasta pe XXXXX cu omorul și cu cauzarea vătămarilor corporale grave, care percepând amenințarea ca una reală, a fost nevoită să fugă de la domiciliu și să solicite ajutorul poliției, iar la 06.09.2016, în jurul orei 07³⁰, când XXXXX s-a întors la domiciliul său, Negru P., continuându-și acțiunile sale infracționale, iarăși a amenințat-o pe aceasta cu omorul și vătămări corporale grave, din care motiv, ultima din nou a fost nevoită să părăsească domiciliul său și să solicite ajutorul poliției.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și partea vătămată, XXXXX, care au solicitat:

procurorul, casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care Negru P. să fie condamnat în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procurorul a solicitat încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 994 lei, conform actului de expertiză nr. 457/2016.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia, fără a contesta încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și dovedirea vinovăției acestuia, a invocat că sentința în partea stabilirii pedepsei este ilegală, fiind una prea blândă, or, aprecierea ca circumstanță atenuantă a recunoașterii vinovăției, care de fapt atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă în sensul prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență

juridică, în rezultatul aplicării incorecte de către instanță a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Apelantul a mai invocat că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele cauzei: *gravitatea și rezonanța socială a infracțiunii imputate inculpatului, caracterul acțiunilor infracționale, exprimate prin faptul că a comis mai multe acțiuni infracționale legate de amenințarea părții vătămate cu omorul și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, existând pericolul realizării acestor amenințări, folosirea intenționată la comiterea infracțiunii a unor obiecte, fapt ce a creat un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate, deteriorarea bunurilor materiale care a dus cauzarea prejudiciului material ce nu a fost recuperat de către inculpat, personalitatea acestuia.*

Totodată, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, anterior a fost judecat, însă după condamnare, acesta nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuându-și acțiunile sale infracționale, inclusiv de violență față de concubina sa.

Adițional, apelantul a menționat că, instanța greșit a interpretat prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, în ce privește încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, în sumă de 994 lei.

partea vătămată XXXXX, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care acesta să fie condamnat în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia referindu-se la prevederile art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, a menționat că, prima instanță, la emiterea sentinței nu a luat în considerație gravitatea și rezonanța socială a infracțiunii comise de către inculpat.

Totodată, apelantul a menționat că, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, anterior a fost judecat, însă nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuându-și acțiunile sale infracționale, inclusiv de violență față de concubina sa.

Instanța nu a ținut cont de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate în cadrul cercetărilor judecătorești.

Astfel, prin decizia Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni), din 23.01.2017, inculpatul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, la 16.02.2017, partea vătămată a depus la IP Glodeni o cerere, prin care a solicitat tragerea lui Negru P. la răspundere pentru faptul că, la 16.02.2017 în jurul orei 12⁰⁰, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict, i-a aplicat 2 lovituri cu pumnul peste spate, cauzându-i dureri fizice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Efectuând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei, instanța de apel a conchis că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de prevederile art. 61, 75 și 78 Cod penal și anume că inculpatul se învinuiește de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, de personalitatea acestuia, care la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, nu se află la prima abatere, anterior fiind judecat inclusiv prin sentința Judecătoriei Glodeni din 08.04.2013, în temeiul art. 201¹ Cod penal, ceea ce nu a dus la corijarea făptuitorului.

Prin urmare, instanța de fond, a numit pedeapsa inculpatului în corespundere cu normele legale, pedeapsă care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei și corect a ajuns la concluzia că inculpatul se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motivând pe deplin în sentință concluziile sale în vederea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal prin prisma normelor legale internaționale care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele de detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților în închisori.

Totodată, instanța de apel a reiterat și faptul că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile, când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Astfel, prin prisma aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, pe linia de argumente expuse, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei se va obține fără izolarea inculpatului de societate și, astfel, poate fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă.

Reieșind din cele menționate supra, instanța de apel a considerat ca fiind irelevante solicitările apelanților cu privire la încălcarea normelor legale cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, fiind dovedită oportunitatea, legalitatea și corectitudinea aplicării pedepsei închisorii prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, fapt ce se confirmă atât prin materialele cauzei cât și prin motivarea sentinței de către instanța de fond.

Deși instanța de fond eronat a reținut în sarcina inculpatului circumstanța atenuantă recunoașterea vinei, or, în cazul examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică și respectiv, în cazul stingerii

antecedentelor penale, o astfel de circumstanță atenuantă nu mai poate fi reținută, totuși instanța de apel a considerat pedeapsa stabilită ca fiind una corectă, nefiind posibilă admiterea solicitării procurorului și părții vătămate de înăsprire a acesteia.

În acest sens, instanța de apel a atras atenția asupra faptului că, practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, mai mult ca atât, legea penală nu urmărește scopul de a cauza, suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În susținerea poziției date, instanța de apel a arătat că, în ședința instanței de apel, partea vătămată a indicat că nu are careva pretenții față de inculpat și nu dorește să-i fie aplicată pedeapsa închisorii.

Cu referire la cererea privind aplicarea amnistiei, instanța de apel a conchis că aceasta nu poate fi admisă, or, Legea privind amnistia a fost adoptată la 29.07.2016, iar ultima acțiune a fost comisă de inculpat la 06.09.2016, astfel, la speță nefiind aplicabile prevederile art. 2 a Legii menționate.

În cât privește solicitarea procurorului de încasare în contul statului de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 994 lei, pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale a părții vătămate, instanța de apel a respins cerința respectivă, or, aceasta este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 994 lei.

În motivarea recursului declrat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, decizia instanței de apel privind menținerea soluției instanței de fond în latura aplicării art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, este vădit ilegală, iar pedeapsa stabilită ultimului este neproportională circumstanțelor stabilite pe cauză, extrem de blândă, care nu va atinge scopul pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

De asemenea, recurentul menționează că, instanțele de fond la argumentarea hotărârilor adoptate au ignorat prevederile art. 75 Cod penal și nu au luat în considerare circumstanțele agravante prezente în cauză.

Faptul că în ședința instanței de apel inițial partea vătămată a susținut apelul declarat, iar ulterior a declarat că nu are careva pretenții materiale și la iertat pe inculpat urma să pună în gardă instanțele de judecată și să le convingă suplimentar de starea acesteia, care are la întreținere un copil minor și care potrivit actului nr. 457a-2016 de expertiză psihiatrico-legală, are stare permanentă de frică pentru viața și sănătate, suferințe care necesită timp îndelungat de tratare.

Potrivit declarațiilor părții vătămate ea este bolnavă din cauza comportamentului violent a inculpatului, are la întreținere un copil minor și inculpatul nu o ajută cu nimic la creșterea și educarea acestuia. Un astfel de comportament al inculpatului pune în pericol viața și sănătatea părții vătămate și a copilului minor.

Prin urmare, circumstanțele menționate au fost ignorate de către instanțele inferioare, fiind ilegal aplicate față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, recurentul menționează că, instanțele de fond greșit au interpretat prevederile normei legale în ce privește încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, în sumă de 994 lei, instanța de apel dispunând respingerea apelului procurorului și în această latură, or, inculpatul urmează a fi obligat să achite cheltuieli judiciare în cauză, el fiind persoana în rezultatul acțiunilor infracționale ale căruia a fost comisă infracțiunea și ca urmare fiind necesară pornirea urmăririi penale și necesitatea întreprinderii de către organul de urmărire penale a măsurilor procesuale în vederea dovedirii vinovăției lui.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă temei pentru recurs pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii, fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că, autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, însă critică hotărârea contestată în partea executării pedepsei, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și în partea neîncasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

Colegiul penal consideră, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Mai mult, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată, că la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel motivându-și soluția în sensul art. 415 Cod de procedură penală, just menținând sentința atacată.

Prin urmare, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului cu referire la faptul că, instanțele de fond incorect au aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, considerând că pedeapsa aplicată nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

Astfel, Colegiul penal consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei și anume gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins fără punerea în executare a pedepsei.

Așadar, Colegiul penal reține că, lui Negru P. în baza art. 155 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de la 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal,

executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, în vigoare la momentul judecării cauzei, prevedea că, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând obligatoriu în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei.

Revenind la prezenta speță, Colegiul menționează că, sancțiunea art. 155 Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Negru P., la data comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 200 la 240 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, în speță nefiind prezentă starea de recidivă.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără punerea în executare acesteia.

Astfel, faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina (cauza fiind examinată în procedură simplificată), s-a căit sincer de cele comise, au permis instanței de judecată, să-i aplice lui Negru P. o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărâre, pe care Colegiul penal o apreciază ca fiind corectă și legală.

Prin urmare, ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională

executarea pedepsei reale cu închisoare de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de probă, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

La acest capitol, Colegiul penal consideră necesar de a remarca și acel fapt că, modificarea pedepselor și regimului de executare ar constitui o reacție disproporționată în aplicarea legii penale sau o încurajarea a comportamentului infracțional de acest gen.

În continuare, revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal nu se va expune asupra alegațiilor recurentului cu referite la faptul că, prin decizia Judecătorei Drochia (sediul Glodeni), din 23.01.2017, inculpatul a fost tras la răspundere contravențională, în baza art. 78¹ Cod contravențional, iar la 16.02.2017, anterior pronunțării sentinței în cauză, parte vătămată, a depus plângere la IP Glodeni, împotriva acțiunilor violentele din partea lui Negru P., or, aceste afirmații au ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză, iar, potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Cât privește alegațiile recurentului cu referire la faptul că, instanțele de judecată greșit au interpretat prevederile normei legale în ce privește neîncasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 994 lei, Colegiul penal atestă că, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Alineatul (2) a normei citate, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a menținut sentința și în această parte, or, plățile necesare întru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Concomitent, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului acuzatorului de stat și argumentele expuse în recurs au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele în

ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor și a căror reiterare nu mai este necesară (*jurisprudența CtEDO, cauza Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Prin urmare, instanța de recurs conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Negru P. cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sunt obiective și întemeiate, nefiind identificată prezența vreunei erori judiciare invocate de recurent, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei contestate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, în cauza penală în privința lui *Negru Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti